

عنوان مقاله:

روابط حقوقی اطراف و ابزارهای تامین مالی در قرارداد فورفیتینگ؛ مطالعه موردی برات

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق فناوری های نوین، دوره 1، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مهدی رشوند - دکتری حقوق خصوصی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری، تهران،

سید علی اکبر طبایی عقدا - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه مفید قم

سعید حقیقی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه امام صادق(ع)

خلاصه مقاله:

فورفیتینگ روش تامین مالی است و در مقایسه با ابزارهای سنتی، کم هزینه ترین، سریع ترین و کم خطرترین روش به شمار می رود. این روش نیاز مالی فعالان تجاری و سرمایه گذاران از جمله نیاز به نقدینگی را از راه انتقال مطالبات بلندمدت آنان بدون حق رجوع به طلبکار اولیه سند در عرص تجارت بین المللی برآورده می سازد. بنابراین تامین مالی به شیوه یادشده در قالب قراردادی با اتکا به ابزارهای آن ازجمله برات، سفته و... میان فورفیتور و بستانکار منعقد می شود. در این پژوهش، اطراف و ابزارهای تامین مالی در قرارداد فورفیتینگ و تاثیر این روابط و ابزارها در ارکان آن به صورت موردی درخصوص برات بررسی حقوقی می شود. امروزه تمامی معاملات مربوط به کالا و خدمات موضوع قرارداد فورفیتینگ قرار می گیرند، زیرا تنها مسئولیت صادرکننده در برابر واردکننده تضمین کیفیت و اطمینان از کلاست. ازاین رو، در سال های اخیر، معاملاتی که موضوع آن توسعه میدان های نفت و گاز، مواد اولیه مثل نفت، مواد خام معدنی و کالاهای با دوام است با بهره گیری از ابزارهای رایج در فورفیتینگ همچون برات، سفته، اعتبار اسنادی و ضمانت نامه های پرداخت قابل انتقال تامین مالی می شوند.

کلمات کلیدی:

انتقال طلب، فورفیتینگ، برات، مطالبات، تامین مالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479995>

